

Лі Цзяоїн

Методичне забезпечення педагогічного діагностування та формування проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін

УДК 378:37.011.3-051:78:005.336.2(045)
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2026-2.9>

Лі Цзяоїн
здобувачка третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0009-0005-0415-9849

Дата першого надходження статті до
видання: 13.03.2026

Дата прийняття статті до друку після
рецензування: 10.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті:
29.05.2026

Стаття присвячена проблемі діагностування та формування проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін. Уточнено сутність цієї фахової якості. Представлено аналіз актуальних досліджень щодо застосування проєктних технологій у навчанні мистецтва, важливих компетентностей методичного спрямування. Концептуально визначення співвідношення методів педагогічної діагностики та методів формування професійних якостей, які досліджуються. Метою статті стало розкриття основних діагностичних та формувальних методів проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін в цілісній системній дослідницькій проєкції

Відповідно до структурних компонентів проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін представлено критерії і показники їх оцінювання разом з методами, які застосовуються під час педагогічного діагностування та в процесі формування певних характеристичних якостей та структурних компонентів зазначеної компетентності. Показано логічний взаємозв'язок двох кластерів методичного забезпечення.

Зроблено наголос на розроблених педагогічних умовах, які реалізуються завдяки запровадженню методам. Показано, що сукупність розроблених методів застосовувався за етапами: установочний етап – установка на ціннісний контекст педагогічної мистецької інновації; проєктно-освітній етап – інтенсифікація застосування інновацій міні проєктів і тренінгів освітньому процесі; самоорганізаційний етап – стимулювання створення креативних проєктних ідей в координації з освітньо-виробничими практиками; творчо-синергійний етап – цілеспрямоване розширення спектру комунікативних диспозицій організації творчих проєктів.

Ключові слова: інновації, технології, проєктні технології, музичне мистецтво, майбутні викладачі музичних дисциплін, педагогічні умови, методичне забезпечення, методи.

Постановка проблеми. Педагогічна наука характеризується своїм експериментальним характером. Проблематика педагогічних досліджень може носити історичний, компаративістський характер, обґрунтування теоретичних педагогічних концепцій, моделей. Разом з тим, саме педагогічна практика стає чинником успіху виховних, освітніх, наукових, розвивальних та інших результатів у формування особистості майбутніх спеціалістів, фахівців та здобувачів освіти різних рівнів. Практико-орієнтований характер педагогічних досліджень обов'язково передбачає методичний супровід, як для педагогічної діагностики, так і для розв'язання формувально-розвивальних завдань.

У педагогічній теорії і практиці існує домінуючий акцент на методичний контент досліджень. Задля визначення ефективності тої або тої методики потребує експериментального доведення результатів. Довести ефективність методика або технології можливе лише експериментальним шляхом, коли створюється відповідні умови для реального порівняння результатів. А отже, важливим стає визначення початкового рівня сформованості досліджуваного явища, здібності, компетентності тощо, що стає предметом дослідження.

Зазначене потребує відповідного методичного забезпечення, як для етапу педагогічної діагностики, так і для реалізації методики як цілісної системи забезпечення досягнення поставленої мети.

У нашому дослідженні, присвяченому формуванню проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін вибір методичного забезпечення представляв комплекс заосбів задля визаення рівня сформованості зазначеної компетентності, кожного компонента її структури, що складало першу групу методичного забезпечення. Іншу групу складають методи, що позитивно впливають на підвищення отриманих результатів.

Неріжко методи, які застосовуються під час констатувального експеримента, під час формувального можуть відігравати іншу роль. Добто, коли метод застосовується вперше, він виконує діагностичну функцію, коли він повторюється, то його роль стає ефективнішою і дозволяє досягти ефективних результатів підвищення рівня досліджуваного феномену.

Порівняння і зіставлення рівнів на даному етапі дослідження має важливе значення.

Огляд літератури. Проблема добору методів як діагностики, таке і формування різних якостей,

компетентностей, досвіду, умінь тощо достатньо широко представлено у науковому дискурсі. Для нашого дослідження важливими і дотичними є такі, що спрямовані на визначення ефективних методів, технологій в галузі музичного навчання та огляду на застосування мистецьких інновацій та проєктувальних технологій. Оскільки йдеться про інновації, звертаємо увагу на сучасні дослідження. Так, на художньо-проєктні уміння звернула увагу Лі Цзяці (2018). Свій методичний інструментарій дослідниця розробляє на основі низки методологічних підходів, що є важливим у педагогічних дослідженнях. Зокрема, на основі компетентнісного, організаційно-інноваційного, консолідаційного, культурологічного та кооперативно-діяльнісного підходів Лі Цзяці розробила низку методів, які запровадила за етапами. На першому, підготовчому етапі формування експерименту дослідниця застосовує методи, що зазвичай запроваджують на констатувальному етапі (спостереження, анкетування). Далі вже за етапами застосовуються такі методи, як: активні комунікації, проблемно-пошукові, мозкові атаки, фасилітована дискусія та ін. (Лі Цзяці, 2018, с.11).

Хе Цзіні (2023) досліджує художньо-проєктувальний досвід, при цьому звужує змістову лінію до фортепіанної підготовки. У фокусі дослідження – майбутні учителів музичного мистецтва, разом з тим, методичні засоби, які застосовує дослідниця цілком є слухним для опанування і для діагностування майбутніх викладачів фортепіано. Звертаємо увагу також на те, що Хе Цзіні пояснює значущість такого досвіду в підготовці майбутніх учителів і викладачів через визнану всесвітню актуальність проєктувально-орієнтованого навчання (PBL) та STEAM технології, які є «... макро-проєктом міждисциплінарного освітнього середовища і потребує проєктувальних технологій» (Хе Цзіні, 2023, с. 2). Дослідниця згадує це в контексті праць Lai, A. (2021), що до «Creating Project-Based Learning», Sulentic Begic, J. (2022), що вказує на проєктно-орієнтоване навчання саме в підготовці музикантів в умовах університетської освіти. Г.Реброва (2024) вказує, що процес і технологія проєктів прийшла в педагогіку з економіки. При цьому дослідниця наводить ґрунтовний аналіз світових досліджень щодо застосування технології управління проєктами саме в мистецькій та безпосередньо-музично-педагогічній галузі. Дослідниця визначає функції проєктного навчання, а саме: соціокультурної адаптованості, глобалізаційної мобільності, міждисциплінарно-дослідницьку, інформаційно-технологічну, комунікативно-диспозиційну, стимулювання самостійності особистості та її творчого самовираження, творчо-розвивальну, самоорганізаційну та ментально-оздоровчу. (Г.Реброва, 2024, С.). Визначеність функцій завжди допомагає визначити і методи. Це дослідниця пояснює через

звернення до зарубіжних авторів, цитуючи їх: «... навчальний процес має бути спланованим, ефективно реалізованим та професійно керованим для досягнення встановлених цілей з точки зору функціональної продуктивності, часу та ефективності» (Ionic, Leba & Saad, 2022, p. 2).

Дотичним до нашого дослідження є праці О.Новської (2015) щодо технології самопроєктування; Чжоу Є (2020) щодо формування художньо-емоційного досвіду засобами проєктування фортепіанної підготовки.

Оскільки дослідження присвячене проєктно-технологічній компетентності, варто звернути увагу на дослідження щодо професійних компетентностей спеціалістів у галузі мистецької освіти щодо методи діагностування та формування в них спеціальних компетентностей. Йдеться про певні кластери спеціальних компетентностей, що входять до здатності розробляти методики, технології, зокрема проєктні. Вони визначені стандартом вищої освіти зі спеціальності 025 Музичне мистецтво.

Дотичною до нашого дослідження є дисертація І.Хмелевської (2021), яка присвячена інтегральній компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії. Дослідниця визначає компетентнісні комплекси, при цьому психолого-педагогічні, фахові та трансверсальні компетентності складають їх структурний каркас. За визначенням дослідниці, інтегральна компетентність майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії – кваліфікаційно-якісний метаконструкт, що «забезпечує ефективність процесу синергічно-творчого застосування компетентностей, спрямованого на вирішення актуальних художньо-педагогічних завдань у специфічних умовах варіативного мистецько-освітнього процесу» (Хмелевська, 2021, с.3).

Більш конкретизованими є низка досліджень, що розглядає конкретні компетентності, які мають відношення саме до методичної підготовки та відповідної технологічно-проєктувальної діяльності здобувачів вищої музично-викладацької та музично-педагогічної освіти.

Проблеми опанування технологіями також дотичні до нашого дослідження. Так, зокрема, О.Реброва (2018) презентує в науковому дискурсі теорію і практику проєктної активності майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії; І.Княжева (2014) досліджує феномен методичної культури, який є суголосним з поставленою проблемі; Д.Козлов (2020) ґрунтовно розкриває феномен інноваційної культури в контексті управлінської діяльності в галузі загальної середньої освіти. О.Москва (2021) досліджує феномен технологічної культури майбутніх викладачів вокалу, Ло Чао (2018) розглядає технологію персоніфікації у вокальній підготовці майбутніх учителів

музичного мистецтва; У Сюань (2020) – технологію партисипації у формування вокальної культури майбутніх учителів вокалу. Хе Їн (2023) – формування методичної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі ансамблевого музикування.

Отже, дослідження формування якостей майбутніх викладачів музичного мистецтва, які кореспондуються з їх здатністю застосовувати інноваційні технології, володіти методиками викладання є достатньо широкими. Водночас, у кожному конкретному дослідженні розглядаються конкретні види компетентностей, їх формування та методичне забезпечення цього процесу. Разом з тим, методичного забезпечення формування проєктно-технологічної компетентності з урахуванням системної взаємодії діагностичних та формувальних методів у науковому дискурсі не висвітлено.

Мета статті – розкрити основні діагностичні та формувальні методи проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін в цілісній системній дослідницькій проєкції.

Методологію дослідження – в основі дослідження покладено низку загально-наукових підходів та теоретичних методів. Домінувальним підходом був інноваційно-проєктувальний, який визначається в сучасній глобалізаційній освітній теорії і практики як найефективніший. Іншим підходом є технологічний, який має свою специфіку у галузі музично-педагогічній діяльності та підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва. Співвідношення методики і технології складає теоретичний ґрунт дослідження. Компетентнісний підхід є наскрізним, який покладений у стандартах вищої освіти і конкретизує актуальні компетентності для здобувачів вищої освіти відповідної спеціальності. Розробляючи цілісну модель методичного забезпечення було обрано низку важливих методів: пізнавально-пошуковий на основі зіставлення теорії і практики; порівняльний – для порівняння і зіставлення методів діагностики і формування; теоретичного моделювання – для побудови співвідношення компонентів цілісного утворення – проєктно-технологічна компетентність – з низкою відповідних діагностичних та формувальних методів її дослідження.

Результати та їх обговорення. Методичне забезпечення діагностики і формування проєктно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичних дисциплін ґрунтується на розумінні її сутності і структури. Під час теоретичного дослідження було визначено, що проєктно-технологічна компетентність для майбутніх викладачів музичного мистецтва є інноваційною професійною якістю особистості, що здатністю та спрямованістю на поєднання традиційних методів і технологій навчання музичного мистецтва, ефективність яких підтверджена практикою, із застосуванням

сучасних мистецьких та освітніх технологій і новацій, які швидко виникають в сучасному мистецько-освітньому просторі і потребують постійного професійного вдосконалення. Відповідно до визначення обиралися компонентна структура зазначеної компетентності та критерії оцінювання кожного компонента і його елементів. З метою діагностування рівня сформованості кожного з елементів обиралися діагностичні процедури і методи.

Для діагноститки рівня сформованості першого компонента – *мотивація проєктного навчання*, було обрано інтенціонально-мотиваційний, який мав два показника. Перший показник – наявність інтересу до сучасних інноваційних технологій потребував застосування методів, які традиційно обираються з метою оцінювання якостей, або компетентностей мотиваційного змісту. Це традиційні методи опитування, анкетування, співбесіди, спостереження. При однаковості номінування методів, зміт їх у кожному дослідженні різний і відповідає поставленим завданням. На відміну від чітких психологічних тестів та анкет, де питання не можна замінювати. Методи опитування педагогічного діагносування мможуть включіати питання традиційні, які мпотрібні досліднику, а можуть абсолютно унікальні, сформульованя для конкретної зворотної інформації. У питаннях та анкетах в нашому дослідженні наголос робився на визначення того, наскільки здобувачі розуміють значущість інноваційних технологій у навчанні музичного мистецтва, наскільки вони можуть розширити їх викладацьку компетентність та забезпечити конкурентоспроможність. Питання такого характеру мали подвійний смисл: розуміння сутності інновацій і осмислення їх перспективи для себе. Це незавжди просто зацікавлення, це може бути прогматичний підхід задля відповідності ринку праці. Такі анкети і питальники були адресовані саме здобувачам. Їх результати обговорювались і вже таке обговорення носило формувальний характер. Якщо анкетування та опитування містили конкретні запитання, то співбесіда здійснювалася в позааудиторних умовах, або під час занять, але як цікава бесіда з кейсами, прикладами, обміном думками. У такому випадку дослідник може отримати інформацію та інтенсифікувати процес зацікавленого ставлення. Разом з тим, проєктно-технологічна компетентність – це ще про технології, які на сьогодні мають широке коло застосуванні спеціальних програм, нейромережових засобів тощо. Опитування, співбесіди показали, що здобувачам це мцікаво, але бракує практики, бракує необхідних умінь. Це показували і педагогічні спостереження.

З метою інтенсифікації мотиваційного компоненту, рівню його сформованості доцільно застосувати таку педагогічну умову, як установка на ціннісний контекст педагогічної мистецької

інноватики. Її реалізація можлива за допомогою двох методів: порівняння традиційних та інноваційних технологій і методик у передачі ціннісних смислів мистецького твору; демонстрації винайдених індивідуально-творчих розробок. Якщо перший метод дозволяє переконатися здобувачам в тому, що вони орієнтуються в традиційних методиках навчання, користуються ними в самостійній роботі, в практиці, але навчаються розрізняти певні стереотипи, які можуть гальмувати процес навчання. Для цього розвиваються інноваційні можливості, альтернативи, які цікави учасникам освітнього процесу. Нерідко викладач або вчитель застосовує інновації вперше, сам із зацікавленням до цього ставиться. І ця щірість завжди впливає на тих, хто навчається. Інший метод якраз і дозволяє опанувати нові можливості демонстрації і презентації цікавої художньо-ілюстративної інформації.

Другий компонент проектно-технологічної компетентності – *орієнтація у методичному забезпеченні проектного навчання мистецтву*, оцінювався когнітивно-рефлексійним критерієм. Це критерій також нерідко застосовується дослідниками, але відмінними завжди є показники, що йому відповідають. У нашому дослідженні такими показниками було обрано: ступінь здатності усвідомлювати власну обізнаність щодо методичного забезпечення проектних технологій мистецького навчання та наявність умінь планувати та аналізувати результати застосування проектних технологій в процесі навчання музичному мистецтву. Отримати статистичні результати за обраними показниками дозволяють такі методи: методичні завдання для міні проектів із подальшим самооцінюванням; метод стратегічного планування для конкретного художньо-змістового кейсу. Це саме ці методи є такими, що спочатку надають інформацію про первинний рівень прояву показника, а після певного повторного застосування методів, показник явно покращується. Міні проекти здобувачі розробляють прямо під час занять, наприклад, практичні заняття з методики викладання (за видами). Алгоритм дій викладача: перший етап – інформація про завдання: розробити міні-проект для здобувачів початкової музичної освіти на тему: Чи є діалог між стародавньою та сучасною музикою; другий етап – пропонується перелік музичних творів для зіставлення, порівняння тощо; третій етап – визначення дідлайну для завершення; на четвертому етапі підключається метод стратегічного планування для конкретного художньо-змістового кейсу – створення груп для поєднання сценарію; п'ятий етап – надання можливості для повідомлення; шостий етап – самооцінювання групової роботи. Отже, періодичність застосування таких завдань вже буде мати формульний ефект. У дослідженні аналогічні методи

застосовувалися на другому етапі у процесі запровадження педагогічної умови: інтенсифікація застосування інновацій міні проектів і тренінгів освітньому процесі. Методи було наміновано дещо з іншим наголосом, але мали аналогічний алгоритм дій викладача та здобувачів: метод моделювання міні проекту за визначеним завданням, самооцінювання щодо володіння проектними технологіями у мистецькій освіті.

Третій компонент – *здатність до організаційно-проектної діяльності та набуття досвіду її реалізації*, оцінювався у дослідженні праксеологічно-самоорганізаційним критерієм, змістовий контент якого виявлявся через наступні показники: ступінь активності в проектах, івентах, що потребують спеціальних технологій мистецького навчання; відчуття відповідальності за участь у проекті мистецького навчання. Процес діагностування досліджуваних якостей потребувало таких методів: спостереження, завдання на пошук неформальних можливостей підвищення кваліфікації, оцінка незалежних суддів. Методи не застосовувалися у подальшому формульному експерименту, але створювалася спеціальна педагогічна умова, яка була суголосна з ідеєю і змістом діагностичних методів. А саме: створення креативних проектних ідей в координації з освітньо-виробничими практиками. Основним методом тут був метод створення міні-проектів. Тобто, передбачалося поєднання проходження практики за технологією створення реальних або віртуальних міні проектів, що були застосовані під час констатувального експерименту. Іншим методом був метод розробки плану або програми самопідвищення кваліфікації. Виконання цих завдань передбачало створення програми-плану, за яким би сам студент із зацікавленням пройшов би підвищення кваліфікації. Цей метод надавав змогу здобувачам реально пошукати можливість через інтернет платформи, інформацію про науково-практичні конференції, через центри підвищення кваліфікації в інших ЗВО обрати цікаву для себе програму. Якщо реально її пройти булр не можливо, то передбачалося самостійне опрацювання розробленого матеріалу та невеличке звітування про отриманий результат.

Четвертий компонент – *творчі комунікації в умовах мистецько-освітніх проектів різних форм*, передбачав застосування художньо-комунікативного критерію. Його показниками було обрано: міра самостійності під час участі в уреалізації мистецьких проектних технологій, Уміння визначати та влучно застосовувати художньо-змістовий контент і міжпредметні зв'язки різних видів мистецтва. Методами, які дозволяли визначити рівні сформованості конструктів данного компонента були: самопостереження та самооцінювання щодо комунікування під час участі в проектах; виконання проектувальних

завдань для самовдосконалення в художньо-комунікативному просторі. Педагогічна діагностика здійснювалася з урахуванням того, що проектно-технологічна компетентність проявляється і розвивається саме в спеціально-актуалізованому художньо-комунікативному середовищі. Це і застосування різних видів мистецтва, і різних видів творчої діяльності, комбінування її продуктів та розподіл ролей і алгоритмів дій. Це передбачало створення комунікативних ментальних карт, які є орієнтиром для створення діалогів, питань-відповідей, наведення метафор тощо. Практика показує, що здобувачі в таких умовах поведуться не достатньо вільно, відкрито, креативно. Дехто відчуває скутість, замкненість саме в контексті спілкування під час проектно-технологічної діяльності. Художньо-комунікативна діяльність передбачає також опосередковану форму спілкування з твором, з композитором твору. Отже, міні-проект в контексті художньо-комунікативного діалогу може бути представлений у вигляді питань до композитора або виконавця із уявним запрошенням його до певних комунікативних діалогів. Ці методи відносяться до творчих. І на їх основі вже створюються вже інші, ускладнені конгломерати методів, спрямованих саме на розвинування креативності і творчості в проектних технологіях за рахунок художніх комунікацій. Педагогічною умовою задля розвитку таких якостей є цілеспрямоване розширення спектру комунікативних диспозицій організації творчих проектів. А методами реалізації такої умови є: створення комунікаційної мапи диспозиційних ролей; створення мапи міжпредметних художніх зв'язків для ймовірного проекту. Передбачено, що накопичення досвіду такої діяльності в класах з індивідуальних занять, з методик навчання сприяє покращенню творчої атмосфери, вмінню легко спілкуватися з висловлюванням ідей та пропозицій цікавих винаходів задля яскравості та художньої впливовості пропонованого проекту.

Однією з мистецьких інновацій на цьому етапі – уміння спілкуватися з штучним інтелектом з приводу художньо-ілюстративного матеріалу, з приводу композиційної структури проекту тощо.

Педагогічне діагностування не передбачає складних психологічних тестів, а спрямоване на постійний розвиток опанування інноваційними методами, прийомами, техніками. Задля класифікації рівнів сформованості досліджуваних якостей обиралася тривимірна шкала оцінювання. Отримані результати за кожним завданням підраховувалися і визначався оцінювальний бал як середній показник.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Педагогічне діагностування та формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва передбачає суголосність та скоординованість

методичного забезпечення. Методи, які застосовуються на етапах констатувального експерименту, що дають змогу оцінити початковий рівень сформованості досліджуваних якостей, можуть бути застосовані під час формування вже як педагогічний ресурс підвищення їх рівня.

Методичним ресурсом у дослідженні проектно-технологічної компетентності стали педагогічні умови, в межах яких конгломерат розроблених методів застосовувався за етапами: установочний етап – установка на ціннісний контекст педагогічної мистецької інноватики; проектно-освітній етап – Інтенсифікація застосування інновацій міні-проектів і тренінгів освітньому процесі; самоорганізаційний етап – стимулювання створення креативних проектних ідей в координації з освітньо-виробничими практиками; творчо-синергійний етап – цілеспрямоване розширення спектру комунікативних диспозицій організації творчих проектів.

Провідними методами забезпечення визначених умови були: порівняння традиційних та інноваційних технологій і методик у передачі ціннісних смислів мистецького твору, демонстрації винайдених індивідуально-творчих розробок, моделювання міні-проекту за визначеним завданням, самооцінювання щодо володіння проектними технологіями у мистецькій освіті, створення міні-проектів під час практики та їх реалізація (реальна, віртуальна), метод розробки плану або програми самопідвищення кваліфікації, створення комунікаційної мапи диспозиційних ролей, створення мапи міжпредметних художніх зв'язків для ймовірного проекту.

Подальшою перспективою дослідження є статистична обробка даних за отриманими результатами впровадженого методичного забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Княжева, І. А. (2014). *Теоретико-методологічні засади розвитку методичної культури майбутніх викладачів педагогічних дисциплін в умовах магістратури*. (Автореферат дисертації доктора педагогічних наук), Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського, Одеса.
2. Козлов, Д. (2020). *Інноваційна культура майбутнього керівника закладу загальної середньої освіти: теорія та методика розвитку*. Монографія. Суми. СумДПУ імені А.С.Макаренка.
3. Лі, Цзяці. (2018). *Методика формування художньо-проектних умінь майбутніх учителів музики в процесі вивчення фахових дисциплін*. (Автореферат дисертації кандидата педагогічних наук). Київ. НПУ імені М.П. Драгоманова.
4. Ло, Чао. (2018). *Методика вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва засобами технології персоніфікації*. (Дисертація кандидата педагогічних наук). Суми. СумДПУ імені А.С.Макаренка.
5. Москва, О. М. (2020). *Формування технологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва*

в процесі вокальної підготовки. (Дисертація доктора філософії), Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. Одеса.

6. Реброва, Г (2024). Проєктне навчання як тренд світового мистецько-освітнього простору. *Південноукраїнські мистецькі студії*. 1. С.42-49. DOI: <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-1.8>

7. У, Сюань. (2020). *Підготовка майбутніх магістрів музичного мистецтва до формування вокальної культури школярів засобами технології партиципації*. (Дисертація доктора філософії), Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. Одеса.

8. Хе, Ін. (2023). Формування методичної компетентності майбутніх викладачів фортепіано в процесі ансамблевого музичування. (Дисертація доктора філософії), Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. Одеса.

9. Хе, Цзіні. (2023). *Формування художньо-проєктувального досвіду майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі фортепіанної підготовки*. (Дисертація доктора філософії), Одеса ПНПУ імені К.Д.Ушинського.

10. Хмелевська, І. (2021). *Методика формування інтегральної компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва та хореографії*. (Дисертація кандидата педагогічних наук). Суми. СумДПУ імені А.С.Макаренка.

11. Чжоу, Є. (2020), *Проєктування фортепіанної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до формування художньо-емоційного досвіду школярів* (Дисертація доктора філософії). Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського. Одеса.

12. Ionic, A. C., Leba, M., Saad, A. F. (2022). Exploring the Possibilities of Using Project Management Methodologies in the 21st Century Education *Andreea. MATEC Web of Conferences* 373, 00074. <https://doi.org/10.1051/mateconf/202237300074>

13. Lai, A. (2021). Creating Project-Based Learning for Online Art Classrooms. *Journal of Effective Teaching in Higher Education*, vol. 4, no. 1. DOI:10.36021/jethe.v4i1.66

14. Sulentic Begic, J. (2022). Project method in university teaching of music-pedagogical subjects in accordance with the paradigm of student-centered teaching. 3rd International Scientific and Artistic Symposium on Pedagogy in the Arts. Innovative Methods of Teaching in Arts. Osijek, Croatia. <https://surl.li/saaddk>

15. Rebrova, O. (2018). Project activity of future music and chorography teachers and its career guidance function in the system of secondary education. *Professional Artistic Education and Culture within Modern Global Transformations*. Cambridge : Cambridge Scholars Publishing, 157–165.

REFERENCES

1. Kniazheva, I. A. (2014). Teoretyko-metodolohichni zasady rozvytku metodychnoi kultury maibutnykh vykladachiv pedahohichnykh dystsyplin v umovakh mahistratury. (Theoretical and methodological foundations of developing the methodical culture of

future teachers of pedagogical disciplines in graduate studies). (Avtoreferat dysertatsii doktora pedahohichnykh nauk), Pivdennoukrainskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho, Odesa.

2. Kozlov, D. (2020). *Innovatsiina kultura maibutnoho kerivnyka zakladu zahalnoi serednoi osvity: teoriia ta metodyka rozvytku*. Monohrafiia. (Innovative culture of a future head of a general secondary education institution: theory and methodology of development) Sumy. SumDPU imeni A.S.Makarenka.

3. Li, Tsziaisi. (2018). *Metodyka formuvannia khudozhno-proektnykh umin maibutnykh uchyteliv muzyky v protsesi vyvchennia fakhovykh dystsyplin*. (Methodology for forming artistic and design skills of future music teachers in the process of studying professional disciplines). (Avtoreferat dysertatsii kandydata pedahohichnykh nauk). Kyiv. NPU imeni M.P.Drahomanova.

4. Lo, Chao. (2018). *Metodyka vokalnoi pidhotovky maibutnykh uchyteliv muzychnoho mystetstva zasobamy tekhnolohii personifikatsii*. (Methodology of vocal training for future music teachers through personification technology.) (Dysertatsiia kandydata pedahohichnykh nauk). Sumy. SumDPU imeni A.S.Makarenka.

5. Moskva, O. M. (2020). *Formuvannia tekhnolohichnoi kultury maibutnykh uchyteliv muzychnoho mystetstva v protsesi vokalnoi pidhotovky*. (Dysertatsiia doktora filosofii), (Formation of technological culture of future music teachers in the process of vocal training). Derzhavnyi zaklad «Pivdennoukrainskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho. Odesa.

6. Rebrova, H. (2024). Proiektne navchannia yak trend svitovoho mystetsko-osvitnoho prostoru. (Project-based learning as a trend in the global art and educational space.) *Pivdennoukrainski mystetski studii*. 1. S.42-49. DOI: <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-1.8>

7. U, Siuan. (2020). *Pidhotovka maibutnykh mahistriv muzychnoho mystetstva do formuvannia vokalnoi kultury shkolariv zasobamy tekhnolohii partysypatsii*. (Preparing future masters of musical arts for forming schoolchildren's vocal culture through participation technology.) (Dysertatsiia doktora filosofii), Derzhavnyi zaklad «Pivdennoukrainskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho. Odesa.

8. He, In. (2023). Formuvannia metodychnoi kompetentnosti maibutnykh vykladachiv fortepiانو v protsesi ansamblevoho muzykuvannia. (Developing the methodical competence of future piano teachers in the process of ensemble music-making.) (Dysertatsiia doktora filosofii), Derzhavnyi zaklad «Pivdennoukrainskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho. Odesa.

9. He, Tszinyi. (2023). *Formuvannia khudozhno-proiektovanoho dosvidu maibutnykh uchyteliv muzychnoho mystetstva v protsesi fortepianno pidhotovky* (Formation of artistic and design experience of future music teachers in the process of piano training) (Dysertatsiia doktora filosofii), Odesa PNPУ imeni K.D.Ushynskoho.

10. Khmelevska, I. (2021). *Metodyka formuvannia intehralnoi kompetentnosti maibutnykh vykladachiv muzychnoho mystetstva ta khoreohrafi*. (Methodology for forming the integrated competence of future teachers

of music and choreography.) (Dysertatsiia kandydata pedahohichnykh nauk). Sumy. SumDPU imeni A.S.Makarenka.

11. Chzhou, Ye. (2020). Proiektuvannia fortepiannoi pidhotovky maibutnykh uchyteliv muzychnoho mystetstva do formuvannia khudozhno-emotsiinoho dosvidu shkoliariv (Designing piano training for future music teachers for the formation of schoolchildren's artistic and emotional experience.) (Dysertatsiia doktora filosofii). Derzhavnyi zaklad «Pivdennoukrainskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni K. D. Ushynskoho. Odesa.

12. Ionic, A. C., Leba, M., Saad, A. F. (2022). Exploring the Possibilities of Using Project Management Methodologies in the 21st Century Education Andreea. *MATEC Web of Conferences* 373, 00074. <https://doi.org/10.1051/mateconf/202237300074>

13. Lai, A. (2021). Creating Project-Based Learning for Online Art Classrooms. *Journal of Effective Teaching in Higher Education*, vol. 4, no. 1. DOI:10.36021/jethe.v4i1.66

14. Sulentic Begic, J. (2022). Project method in university teaching of music-pedagogical subjects in accordance with the paradigm of student-centered teaching. 3rd International Scientific and Artistic Symposium on Pedagogy in the Arts. Innovative Methods of Teaching in Arts. Osijek, Croatia. <https://surl.li/aaaddk>

15. Rebrova, O. (2018). Project activity of future music and choreography teachers and its career guidance function in the system of secondary education. *Professional Artistic Education and Culture within Modern Global Transformations*. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 157–165.

Methodological support for pedagogical diagnosis and formation of project-technological competence in future music teachers

Qiaoying Li
Postgraduate Student
State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky»
ORCID: 0009-0005-0415-9849



Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

This article is devoted to the problem of diagnosing and developing the project-technological competence of future music teachers. The essence of this professional quality has been clarified. The paper provides an analysis of current research regarding the application of project technologies in arts education and key methodological competencies. The study conceptually defines the correlation between pedagogical diagnostic methods and methods for forming the professional qualities under investigation. The purpose of the article is to reveal the main diagnostic and formative methods of project-technological competence in future music teachers within an integrated and systematic research framework.

According to the structural components of project-technological competence in future music teachers, the article presents assessment criteria and indicators along with the methods applied during pedagogical diagnosis and the formation of specific characteristics and structural components of said competence. The logical interconnection between two clusters of methodological support is demonstrated.

Emphasis is placed on the developed pedagogical conditions, which are implemented through the introduced methods. It is shown that the set of developed methods was applied in stages: the Preparatory Stage – establishing a focus on the value context of pedagogical arts innovation; the Project-Educational Stage – intensifying the use of innovative mini-projects and training sessions in the educational process; the Self-Organizational Stage – stimulating the creation of creative project ideas in coordination with educational and industrial practices; the Creative-Synergetic Stage – purposefully expanding the range of communicative dispositions for organizing creative projects.

Keywords: Innovation, technology, project-based learning, musical arts, future music teachers, pedagogical conditions, teaching resources, methods.